

DEVOLUCIJA, A NE EVOLUCIJA

SVE ČINJENICE O ŽIVLJENJU, ZAKON O VITALNOJ PRILAGODBI, DOKAZI KOJI SE NALAZE U DREV-NIM SPISIMA, SVE TO, BEZ IZNIMKE, DOKAZUJE DA JE MODERNI ČOVJEK REZULTAT SILAZNE EVO-LUCIJE – DEVOLUCIJE

Piše: Hilton Hotema (iz njegove knjige *Čovjekova viša svjesnost*)

TJELESNO SAVRŠENSTVO

Tjelesno savršenstvo bila bi tjelesna besmrtnost; a Herbert Spencer ovako je formulirao zakon tjelesne besmrtnosti:

«Savršeno podudaranje bilo bi savršen život. Kada ne bi bilo promjena u okolišu osim onih na koje se organizam kroz promjene prilagodio, i kada djelotvornost njegove prilagodbe nikada ne bi podbacila, postojala bi vječna egzistencija i vječno znanje.» (Prva načela).

Bretarijanstvo je tjelesno savršenstvo. Čovjek je fizički stvoren kao savršeni bretarijanac. Bog je u njegove nosnice udahnuo Dah života, i čovjek je postao živo biće (Postanak 2:7). Ništa nije nedostajalo, i ništa drugo nije bilo potrebno.

Dah života pružio je sve što je potrebno za život. Bretarijancu je za održavanje njegovog tijela potreban samo zrak i ništa drugo.

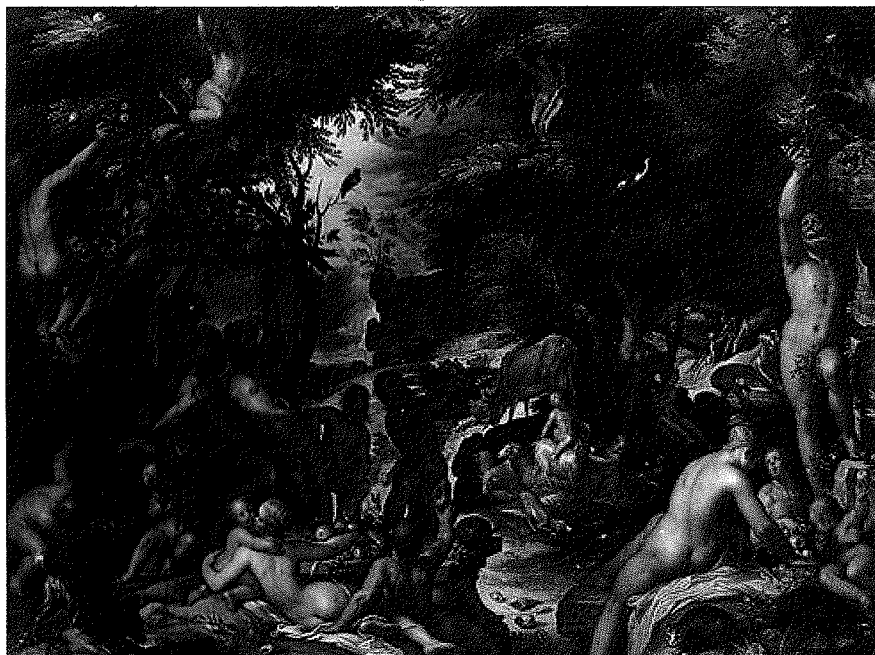
U tom stanju tjelesnog savršenstva čovjek nema drugih potreba. Što je čovjeku manje potrebno, to je on sličniji bogovima koji ništa ne koriste i besmrtni su – rekli su drevni učitelji.

Siromaštvo, potreba i bolest čovjekovo su djelo. Oni su produkt njegovih navika koje odgovaraju njegovim željama. Umnažajući svoje potrebe, čovjek povećava svoj teret.

Što je čovjeku manje potrebno, to je potpuniji. Oslobođenjem od svih potreba stječe savršenstvo. Što ima više potreba, manje je potpun i udaljeniji je od savršenstva. Mijenjajući sebe, mijenja svoj svijet.

DAH ŽIVOTA

«Svako živo biće mora udisati zrak kako bi živjelo. Drvo diše kroz svoje listove. Listovi su u tom smislu pluća drveta. Kukci dišu kroz sićušne otvore na njihovim tijelima. Žabe djelomično dišu

zrak preko kože. Ribe dišu apsorbirajući kisik iz vode dok ona prelazi preko njihovih škrga. Čovjek diše kroz plućne mjehuriće.» – Frederick M. Rossiter, dr. med., B.S., L.C.R.P., London.

«Gotovo nitko ne razumije tu znanost (o disanju), koju bi svi trebali poznavati i primjenjivati. Zrak je to što obnavlja našu krv i donosi život u sve naše organe. Zrak je to što nam pomaže u održavanju ravnoteže i održavanju naših fizičkih i psihičkih funkcija u dobrom stanju... Većina ljudi koristi samo trećinu, četvrtinu ili čak petinu ukupne površine pluća.» – Profesor Edmond Szekely.

Suvremeni čovjek degenerirani je potomak bretarijanca. Tijekom milijuna godina čovjekovog života na Zemlji njegov okoliš i mnoge navike koje je stekao prisilili su njegovo tijelo da se, kako bi preživjelo, u skladu sa zakonom o vitalnom prilagođavanju prilagodi mnogim lošim uvjetima i štetnim tvarima koji su tijelu strani i škodljivog karaktera.

STUPNJEVI DEGENERACIJE

Sve činjenice o življenju, zakon o vitalnoj prilagodbi, dokazi koji se nalaze u drevnim spisima, sve to, bez iznimke, dokazuje da je moderni čovjek rezultat silazne evolucije – devolucije.

Malobrojni preostali dokazi iz daleke prošlosti pokazuju da se suvremeni čovjek postupno spustio kroz pet stupnjeva:

1. Bretarijanstvo
2. Likvidarijanstvo
3. Frutarijanstvo
4. Vegetarijanstvo
5. Mesožderstvo

Bretarijanske su one biljke ili životinje koje niti jedu niti piju, i žive isključivo od tvari koje se nalaze u zraku. Takvih biljaka i životinja ima iznenađujuće mnogo.

Španjolska mahovina koja visi s drveća u Floridi dobiva sve potrebne tvari iz zraka, i raste vrlo brzo. Veliki kaktusi iz suhih, golih pustinja u jugozapadnom

zračavije
dijelu SAD-a dobivaju sve potrebne tvari iz zraka, a korijenje im služi kao sidro koje drži biljke na mjestu i upotpunjava životni krug.

MAGNETIZAM

U našem djelu «MIT O PREHRANI» ustvrdili smo da u tlu na kojem raste divovsko stablo nijedan kemičar ne može pronaći pepeo, minerale, ugljik, drvo i klorofil koje sadrže deblo i listovi stabla. K tomu, stablo ne troši tlo na kojem raste. Kad bi bilo tako, kao dokaz tog trošenja tlo oko svakog stabla trebalo bi biti uleknuto. Veliko stablo teško je nekoliko tona, i još uvijek ga okružuje tlo koje se tamo nalazilo kad je bilo mala klica. Čini se da korijenje

Bretarijanske su one biljke ili životinje koje niti jedu niti piju, i žive isključivo od tvari koje se nalaze u zraku. Takvih biljaka i životinja ima iznenađujuće mnogo

služi samo kao sidro koje drži stablo na mjestu i upotpunjava elektromagnetski životni krug.

Ako kukuruz ili pšenicu posadimo u vlažnu piljevinu oko magneta ili magnetita, to će poticati rast bez dodavanja drugih elemenata. Čini se da ne postoji nikakav pravi odnos između elemenata u tlu i biljke. Analiza pokazuje da biljke sadrže elemente koji u tlu ne postoje. Stvaraju ih kozmičke zrake. Općenito se smatra da usjevi troše tlo na kojem rastu. Jean Van Helmost nije vjerovao u to. U 17. stoljeću izvagao je tlo koje je stavio u posudu i posadio u njega stablo. Nakon četiri godine stablo je bilo visoko 180 cm i teško nekoliko kilograma. Ali tlo u posudi bilo je jednako teško. Stablo je naraslo zahvaljujući elementima koje su pružile kozmičke zrake.

Kad su u pitanju biljke, veza s tlom mora postojati kako bi se upotpunio životni krug. Uzemljenje je neophodno kako bi se upotpunio strujni krug u električnim uređajima.

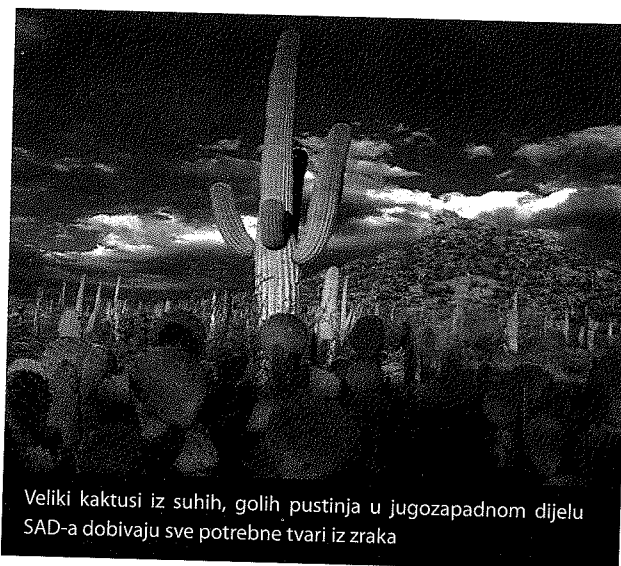
Na određenim područjima stabla ne rastu, i slabo rastu na onom što zovemo

siromašno tlo. Stanje im se poboljšava uz dodatak odgovarajućeg gnojiva.

Da bi krug bio djelotvoran, odgovarajući minerali moraju biti prisutni u tlu, a također treba biti prisutna i vlaga. Minerali nisu potrebni stablu. Potrebni su kako bi osigurali nužne uvjete za odgovarajuće elektromagnetsko djelovanje.

Poznato vam je kako rade automobilske akumulatori. Kad akumulator oslabi i potroši se, treba ga napuniti. Proces punjenja ne ubacuje struju u akumulator. Samo mijenja kemijski sastav akumulatorske tekućine.

Sve životinje koje hiberniraju potpuni su bretarijanci tijekom tjedana koje zimi provedu spavajući.

Veliki kaktusi iz suhih, golih pustinja u jugozapadnom dijelu SAD-a dobivaju sve potrebne tvari iz zraka

Čovjek koji posti i tijekom svog posta pije samo vodu jednostavno je bretarijanstvu dodao likvidarijanstvo. To je put povratka tjelesnom savršenstvu.

U našem djelu «MIT O PREHRANI» naveli smo slučajeve osoba koje navodno žive bez hrane: gđu. Marthu Nasch koja sedam godina nije ništa pojela; Teresu Neumann, njemačkog mistika, koja četrdeset godina nije uzela ni hranu ni piće.

U tisku je 3. svibnja 1936. spomenut slučaj Srimati Giri Bala Devi iz Patrasayara u Bankuri u Indiji, sestre odvjetnika Babua Lambadara Deya, koja 56 godina nije uzela ni hranu ni vodu. U članku piše:

«Ne uzima ništa, čak ni kap vode. Uvijek je živahna i izgleda poput djeteta. Ne izbacuje stolicu ni mokraću. Obavlja kućanske poslove poput svake druge žene.»

U članku je pisalo da je ta žena imala 68 godina, pa ipak «izgleda poput djeteta». Čini se da se približila Zakonu o trajnoj mladosti i vječnom tjelesnom postojanju.

Jedan fiziolog tvrdi da od onoga što čovjek pojede samo plinoviti i tekući elementi mogu ući i ulaze u njegovu krv. Sve ostalo samo je otpad koji prođe kroz crijeva kao izmet, opterećujući i slabeći želudac i crijeva, zbog čega opstipacija pogađa praktično cijelu naciju.

Vrlo je malo ljudi koji ne pate od problema s želucem i crijevima, a tržišta su preplavljena beskorisnim i štetnim sredstvima za pomoć kod tog poremećaja.

OD DUHOVNE MOGUĆNOSTI DO TJELESNE STVARNOSTI

Drevni mistici tvrde da je u tjelesnom savršenstvu čovjek bio bez ikakvih potreba i želja. Potrebe njegovog tijela u potpunosti je ispunjavao čisti zrak njegovog savršenog okoliša.

To savršeno stanje prethodilo je njegovom ulasku u tjelesno postojanje.

Kozmičko savršenstvo

njegovog okoliša omogućilo je njegovu evoluciju od duhovne mogućnosti do tjelesne stvarnosti.

Dokazana je činjenica da nešto ne može nastati iz ničega. Čovjek ne bi mogao postati tjelesno biće da nije postojao kao duhovna mogućnost. Svemu što slijedi nešto je moralo prethoditi, svaka posljedica mora imati uzrok. Uzrok, bio on prvi, posljednji, ili bilo koji u lancu uzroka, mora po svemu odgovarati posljedici.

Rijeka se ne može uzdići iznad svog izvora. Kad bi se potočić mogao uspeti i za prst više od svog dostatnog razloga, nema razloga zašto se ne bi mogao uspeti na vrh planine i «jačati zbog snage vlastitog intenziteta», kao što se kaže za bolest.

Nijedna posljedica ne može stvoriti vlastiti uzrok. Svemir ne bi mogao stvoriti sam sebe, što je ekvivalentno priznanju da nijedan njegov dio ne bi mogao stvoriti sam sebe.

Univerzalno postojanje je vječno postojanje. Ono što izgleda kao fizički svijet koji zovemo priroda, materijalizacija je duhovnih mogućnosti. Da čovjek nije duhovno postojao, nikada ne bi postao fizička stvarnost; i njegovo pojavljivanje u obliku fizičkog entiteta konačni je dokaz savršenosti njegovog okoliša u vrijeme njegovog fizičkog postanka.

Taj okoliš morao je posjedovati savršene moći i uvjete koji su razvili čovjeka, ne iz čovjekolikog majmuna, nego iz duhovne mogućnosti u fizičku stvarnost. Ispunjavao je svaku potrebu, svaki zahtjev, svaki uvjet njegovog fizičkog postojanja. Da je bilo što nedostajalo, to bi bilo kobno.

KAKO POBOLJŠATI FIZIČKOG ČOVJEKA

Napredni znanstvenici ističu da čovjek prilikom svog fizičkog postanka nije mogao imati neispunjenih potreba; u suprotnom bi fizičko postojanje bilo nemoguće. Oni pokazuju da je jedini način da se poboljša fizički čovjek taj da se smanje njegove potrebe i olakša njegov ekonomski teret.

Ali fizičku znanost ne zanima nijedan smjer koji čovjeka uzdiže na višu razinu. Jer ne smije se učiniti, ne smije se dopustiti ništa što bi narušilo ili poremetilo nepromjenjivi društveni poredak civilizacije.

Taj poredak rezultat je višestoljetnog planiranja i spletkarenja. On ovisi i održava se zahvaljujući čovjekovim potrebama i željama te konstantnim naporima koji se ulažu u njihovo poticanje i jačanje. Obrazovanje je u potpunosti usmjereno u tom pravcu. Svaki ogranak i odjel civilizacije vodi sve dalje od savršenstva. Udaljavanje od savršenstva započinje s djetetom u školi i nastavlja se kroz čitav život.

TAKOZVANO CIVILIZIRANO GLEDIŠTE

Dana 12. siječnja 1951. Frank W. Abrams, predsjednik uprave kompanije *Standard Oil* iz New Jersey, održao je govor pred Nacionalnim građanskim odborom za javne škole. Njegov govor objavili su mnogi mediji. Među ostalim, rekao je:

«Nema sumnje da govoreći o obrazovanju govorimo o nečemu što je

od temeljne važnosti za poslovanje.... Samo kad je u pitanju održavanje i širenje njegovih tržišta, poslovnom svijetu barem je jednako u interesu kao drugima stvaranje obrazovanog, produktivnog i tolerantnog društva.... Postoji jasna

Teresa Neumann

Drevni mistici tvrde da je u tjelesnom savršenstvu čovjek bio bez ikakvih potreba i želja. Potrebe njegovog tijela u potpunosti je ispunjavao čisti zrak njegovog savršenog okoliša

korelacija između obrazovanja i potrošnje roba. Obrazovanje je učinilo više za stvaranje tržišta od bilo koje druge sile u Americi.»

To je ortodoksno gledište, i prema tom gledištu svrha obrazovanja je održavanje i širenje poslovnih tržišta te stvaranje potražnje za robama. U tu svrhu godišnje se potroše milijarde dolara na obrazovanje američke djece.

Stalni pozivi komercijalizma na povećanje potrošnje, stvaranje novih tržišta i novih potražnji potiče proizvodnju roba, zapošljava nove robove plaće i povećava ekonomski teret.

ZAŠTO SE SUZBIJA ISTINA

Umijeće življenja prema znanstvenim načelima toliko se olako shvaća da mu nitko ne poklanja pozornost. Onoga koji je toliko ispred većine da se suprotstavlja društvenom obrascu odmah se ušutkava, blati i likvidira. I tisak objavljuje krupne

naslove koji objavljuju da je otkriven i uhićen neprijatelj društvenog napretka. Zavedeno mnoštvo im vjeruje.

Nečije učenje može biti u skladu s Božjim životnim planom, zakonom savršenstva i znanošću kozmičke ekonomije. Ali to učenje ne slaže se s umjetnim svijetom civilizacije i ne podupire njegov društveni uzorak, pa ga stoga ne može prihvatiti ni podržati nijedna institucija i nijedan oblik vlade. Mora ga se suzbiti «za dobrobit naroda».

Recite nam koliko će dugo čovjekove umjetne potrebe i neprirodne želje donositi novac komercijalizmu i reći ćemo vam dokad će čovjek ostati u svom sadašnjem stanju degeneracije i ekonomskog ropstva.

EKONOMSKA SLOBODA

Zanimljivo je i važno spomenuti da kako se čovjek vraća izvornom savršenstvu, njegove potrebe smanjuju se, a njegovi ekonomski tereti rastu. Tako saznajemo što su ti tereti i odakle potječu. Vidimo ih kao proizvod čovjekovih stvorenih

potreba i neprirodnih želja koje savršeni čovjek nije imao. Čovjek ih je stvorio, on ih može i uništiti.

Tek kad je čovjek počeo stvarati navike i prihvaćati običaje koji stvaraju potrebe počeo je propadati i degenerirati. Bio je zaveden, kao što je i danas, iluzijom napretka dok je stvarao nove navike koje su povećavale njegove potrebe. Mislio je, kao što misli i danas, da je svaki novi izum znak napretka. Istovremeno je i njega i liječnike zbunjivala činjenica da mu se zdravlje pogoršava, a životni vijek skraćuje.

Ekonomska sloboda prvi je korak natrag prema čovjekovom visokom položaju izvornog savršenstva. Svaka životinja u svom prirodnom stanju ima ekonomsku slobodu. Čovjek je jedini ekonomski rob na Zemlji. Učinio je sebe takvim kroz svoje neprirodne potrebe i stečene želje. Kad je čovjek potpuno slobodan od svake potrebe, kad ne ovisi ni o čemu, njegov um i osjetila pod njegovom su

kontrolom. Oslobođen je posljedica djelovanja, koje su spone i lanci što vežu one koji su robovi potrebe i želje.

PROCES STARENJA

«Kroz starost tijela koje ne stari; kroz smrt tijela, koje nije ubijeno. To si Ti, slobodan od grijeha, slobodan od starosti, od smrti i tuge, od gladi i žeđi.» – Čandogja Upanišada

Ljudi žele izgledati mlađe i živjeti duže. O tome kako postići taj cilj napisane su mnoge knjige, a njihovi autori umrli su

dva mjeseca, ali starenje njenog tijela dokazuje štetne učinke umjetnog načina života. Iz bolnica je izbačeno sve što je prirodno, a zakonima koji upravljaju prirodnim fenomenima na tim se mjestima ne posvećuje nimalo pažnje. Što se jela tiče, Abbe N. De Montaucon De Villars tvrdi da su drevni učitelji jeli samo iz zadovoljstva, a nikada iz potrebe (Compte De Gabalis, str. 63).

Kažu da u doba bretarijanstva čovjekovo tijelo, u svom savršenstvu, nije trebalo onu vrstu *stimulacije* koju sada pruža fizička hrana.

Tijekom dugih vjekova funkcije tijela promijenile su se kroz konstantno prilagođavanje i razvile su ovisnost o određenim vrstama stimulacije iz čovjekovog okoliša i njegovih navika jedenja i pijenja koje su bile strane tijelu u njegovom izvornom stanju, kada je stimulaciju potrebnu za aktiviranje svojih stanica dobivao izvorno iz zraka, kozmičkog spremnika svih stvari.

Siromaštvo i oskudica stanja su koja je stvorio čovjekov umjetan način života. Što manje trebamo to smo potpuniji, a savršenstvo postižemo samo kad smo oslobođeni svih potreba. Što više potreba imamo, manje smo potpuni i udaljeniji smo od savršenstva.

STANJA UMJETNOG ŽIVOTA

Svakodnevno iskustvo dokazuje da se tijelo i dalje prilagođava čovjekovim dodatnim greškama kao što su pušenje, pijenje i jedenje određenih stvari. Neki nikako ne mogu pušiti, dok drugi ne podnose određene namirnice u kojima neki, kako se čini, uživaju. Tako je tijelo, kroz stoljeća konzumiranja hrane, bilo prisiljeno prilagoditi se stranim tvarima koje čovjek unosi u sebe, ili umrijeti.

Umjesto da brzo umre od posljedica čovjekovih grešaka, tijelo se mijenja i tone u degeneraciju. Naši organi uvijek se prilagođavaju novonastaloj situaciji, na način da čovjeku pruže što je moguće dulju životnu dob. Funkcionalni procesi uvijek teže tome da vode prema najdužem preživljavanju čovjeka. Ta neobična funkcija, taj budni automatizam s njegovim specifičnim značajkama, čini ljudsko postojanje mogućim. Zove se adaptacija (Carrel, str. 192).

Takozvana hrana strana je tijelu. Ništa od nje ne ulazi u izgradnju i sastav tijela. Kad bi čovjekovo tijelo bilo izgrađeno od onoga što pojede, proces fizičkog preobražaja s vremenom bi izmijenio tijelo tako da bi ono doslovno fizički podsjećalo na ono što čovjek jede.

Kad bi čovjek bio ono što jede, kad bi tijelo bilo izgrađeno od hrane koju čovjek konzumira, jedenje svinjetine s vremenom bi ga fizički preobrazilo u svinju.

Tijelo je bilo prisiljeno prilagoditi se onome što čovjek jede kako bi preživjelo. Moralo je birati između prilagodbe i smrti. Prilagodba je postala toliko potpuna da se sada čini da čovjek «umre od gladi» kad mu se uskrati stimulacija koju pruža hrana.

Ekonomska sloboda prvi je korak natrag prema čovjekovom visokom položaju izvornog savršenstva. Svaka životinja u svom prirodnom stanju ima ekonomsku slobodu. Čovjek je jedini ekonomski rob na Zemlji. Učinio je sebe takvim kroz svoje neprirodne potrebe i stečene želje

relativno mladi, dokazujući da su bili nekompetentni učitelji.

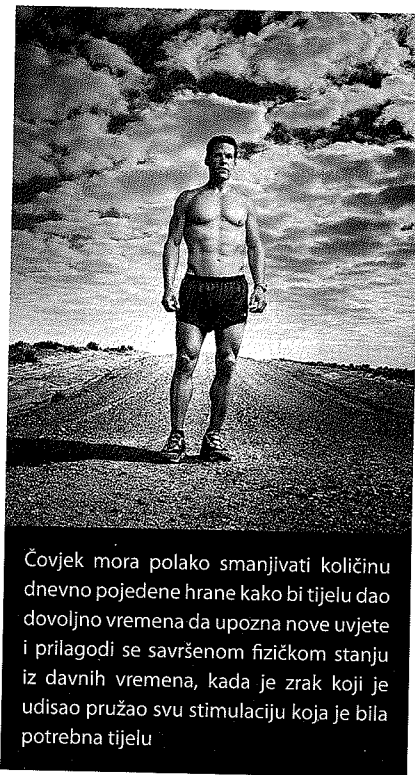
Zašto čovjek stari? Ako okretanje Zemlje oko njene osi ne uzrokuje «starost», što je onda uzrokuje?

Neobična priča o starosti pojavila se u tisku 19. srpnja 1952. U članku objavljenom u novinama iz Chicaga pisalo je:

«Djevojčica stara četiri godine i teška samo tri i pol kilograma umire od starosti u Bolnici za istraživanje i obrazovanje Sveučilišta u Illinoisu.

Dijete je žrtva progerije ili preuranjene senilnosti. Liječnici u bolnici rekli su da se radi o jednoj od najrjeđih bolesti. Uzrok je nepoznat i nema lijeka.

Dijete po imenu Linda primljeno je u bolnicu 28. siječnja 1948. u dobi od dva mjeseca, i otada je cijelo vrijeme tamo. Glasnogovornik bolnice rekao je da je Linda smežurana i naborana, proćelava i tanke kose, duga svega šezdeset centimetara. Nosi haljine i obuću za lutke.»

Čovjek mora polako smanjivati količinu dnevno pojedene hrane kako bi tijelu dao dovoljno vremena da upozna nove uvjete i prilagodi se savršenom fizičkom stanju iz davnih vremena, kada je zrak koji je udisao pružao svu stimulaciju koja je bila potrebna tijelu

Naš fundamentalni koncept o čovjeku trebao bi biti da je on, kakvog ga poznajemo, degenerirani predstavnik izvornog čovjeka. Njegov okoliš, uvelike izmijenjen nagore uvjetima koje zovemo civilizacija, i njegove navike i običaji, većinom loši, prisilili su tijelo da izmijeni svoje funkcije kako bi preživjelo. U suprotnom bi nestalo.

Ništa se ne događa slučajno. Možda ponekad ne razumijemo kako djeluje zakon jer je naš pogled na život vrlo ograničen. Kad bi naše misli prodirale ispod površine, nalazili bismo uzrok svake posljedice.

Nije nam rečeno zašto je dijete bilo primljeno u bolnicu kad su mu bila samo

POVRATAK MORA BITI SPOR I POSTUPAN

Povratak ili preobražaj u bretarijanstvo, u kojem hrana više nije nužna za stimulaciju tijela, mora biti spor i postupan. Čovjek mora polako smanjivati količinu dnevno pojedene hrane kako bi tijelu dao dovoljno vremena da upozna nove uvjete i prilagodi se savršenom fizičkom stanju iz davnih vremena, kada je zrak koji je udisao pružao svu stimulaciju koja je bila potrebna tijelu. Također moramo izbjegavati zagađeni zrak civilizacije ili ćemo umrijeti.

Neki znanstvenici tvrde da čovjek živi na Zemlji šest do osam milijuna godina i iznijeli su određene dokaze koji to potvrđuju. Dr. W. C. Pei, istraživač s Kineskog nacionalnog geološkog

120.960.000 godina. Hinduistički spisi kažu da je čovjek bio na Zemlji 4.000.000 godina kad se dogodio Veliki potop.

Autor djela Sree Hrishna kaže:

«Tim ljudima (Zlatnog doba) nije bilo potrebno mnogo materijalne hrane; jeli su vrlo malo, pretežno voće, i pili vodu – i to između dugih intervala.»

Neki fiziolozi smatraju da su bile potrebne tri četvrtine čovjekovog vremena na Zemlji da od bretarijanstva postane izjelica, što se dogodilo mijenjanjem funkcija i potreba tijela kako se ono prilagođavalo novim uvjetima i običajima s kojima je dolazilo u dodir.

To bi stanje bretarijanstva smjestilo u tako daleku i mračnu prošlost da o

tijelo može postupno obnoviti svoju ravnotežu do fiziološke normalnosti.»

Ugledni njemački liječnik Mayer izjavio je:

«Post je najdjelotvornije poznato sredstvo za uklanjanje bolesti» (The Wonder Cure)

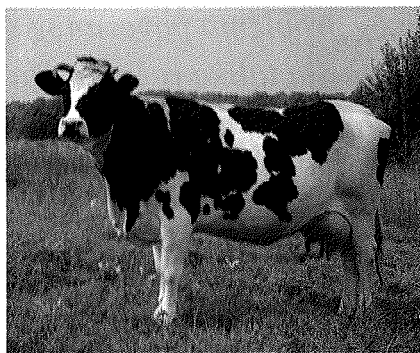
Dr. Densmore je napisao:

«Otkrivamo važan uzrok kojem se može pripisati većina slučajeva dugovječnosti – umjerenost u količini pojedene hrane» (str. 295).

Dr. Evans je rekao:

«Među primjerima dugovječnosti imamo stare Brite, koji bi, prema Plutarhu, počeli starjeti tek s 210 godina. Njihova prehrana sastojala se gotovo isključivo od žirova, bobica i vode.»

Dr. Carlson i dr. Kunde sa Sveučilišta u Chicagu otkrili su da je post od 15 dana

Takozvana hrana strana je tijelu. Ništa od nje ne ulazi u izgradnju i sastav tijela. Kad bi čovjekovo tijelo bilo izgrađeno od onoga što pojede, proces fizičkog preobražaja s vremenom bi izmijenio tijelo tako da bi ono doslovno fizički podsjećalo na ono što čovjek jede

instituta, iskopao je «Ostatke pekinskog čovjeka u blizini Peipina 1929.», i to otkriće, po znanstvenom tumačenju, pomiče vrijeme pojavljivanja čovjeka na Zemlji pedeset milijuna godina u prošlost.

DREVNOST ČOVJEKA

U svojoj knjizi pod naslovom «Sree Krishna» Premanand Bharati tvrdi da je ovo 28. božanski ciklus i da su već prošla njegova prva tri dijela, tj. Zlatno doba, Srebrno doba i Bakreno doba. Sada smo na početku četvrtog dijela, Doba Kali ili Željeznog (mračnog) doba.

Božanski ciklus sastoji se od 12.000 božanskih godina, od kojih je svaka duga 360 ljudskih godina. Tako nam 12.000 božanskih godina pomnoženih s 360 daju 4.320.000 ljudskih godina, koliko traje božanski ciklus. Kako je ovo 28. božanski ciklus, to je ukupno

njemu ne bi bilo moguće naći mnogo dokaza, osim onoga što danas možemo naučiti od čovjeka koji posti. Kada čovjek ne dobiva hranu odmah mu se počne vraćati zdravlje, čak su na njemu vidljivi znakovi pomlađivanja.

Profesor Morgulis napisao je:

«Post pojačava istančanost osjetila, i na kraju svog uzdržavanja od hrane u razdoblju od 31 dana profesor Levanzin mogao je vidjeti dvostruko dalje nego što je mogao prije posta.»

Bernarr Macfadden, poznati zagovornik tjelesne kulture, napisao je:

«Uvijek sam tvrdio da se postom tijelo može oživjeti i pomladiti na svaki način, mentalno, fizički itd.»

Dr. Moeller je rekao:

«Post je jedina prirodna evolucijska metoda kojom, kroz sustavno čišćenje,

obnovio tkiva čovjeka starog 40 godina do fiziološkog stanja mladića od 17 godina. Čini se da to zadivljujuće otkriće objašnjava tvrdnje iz Biblije:

«Onda zasja njegovo tijelo više nego u mladosti; i on se povratu u dane mladenačke snage (Job 33:25). Da se obnovi mladost tvoja kao u orla» (Ps. 103:5).

To su dodatni dokazi štete koju tijelu nanosi hrana. *Jedimo malo jednostavne hrane i živjet ćemo duže i izgledati mlađe.*

Kada prestane jesti, bolestan čovjek automatski i spontano počinje vraćati svoju ravnotežu. Kao čarolijom, poremećaji nestaju i vraća se zdravlje. Iz tog razloga u svijetu medicine mnogi se boje posta i oštro ga osuđuju. Istina o postu neke bi ljude mogla ostaviti bez posla. U tisku je 26. veljače

Kada prestane jesti, bolestan čovjek automatski i spontano počinje vraćati svoju ravnotežu. Kao čarolijom, poremećaji nestaju i vraća se zdravlje

1948. objavljeno da bolesti liječnicima u SAD-u dnevno donose 1.500.000 dolara.

KAKO PREOKRENUTI PROCES FIZIČKOG STARENJA

Okretanje Zemlje oko njene osi nema utjecaja na ljudsko tijelo. To što ljudi izgledaju starije kako vrijeme prolazi posljedica je fizičkog prilagođavanja na štetne uvjete i pokazuje potpuniju prilagodbu tijela lošim navikama i štetnom okolišu.

Lijekovi, cjepiva, serumi i tonici nisu rješenje. Pružite tijelu bolje uvjete života i fiziološki proces degeneracije promijenit će se u regeneraciju, fizičko starenje će se preokrenuti.

Na to da je navika jedenja štetna ukazuje i činjenica da golema većina ljudi pati od nekog problema povezanog s želucem i crijevima, dok je opstipacija toliko raširena da je zovu nacionalnim poremećajem. Ne bi smjelo biti tako ako je jedenje prirodno za čovjeka

Sve što tijelu šteti čini ga starijim. Ako hrana šteti tijelu, stari tijelo. Zbog bolesti tijelo počinje starjeti u djetinjstvu jer je bolest posljedica štete na tijelu. Lijekovi, serumi, tople i hladne kupke koji se koriste kod bolesti postaraju tijelo jer mu štete.

Zagađen zrak, loša voda, tvrda voda, klorirana voda, duhan, alkohol, težak fizički rad, preveliko izlaganje jakom ljetnom suncu, razni oblici razuzdanog života – sve to stari tijelo, i ono se oporavlja kad se prekine s takvim običajem ili navikom. Uklonite UZROK i pronašli ste LIJEK. Nije potrebna medicinska knjižnica da se nauči jednostavan zakon uzroka i posljedice. Ni pod kojim okolnostima čovjek ne može prestati disati i živjeti. Svako živo biće mora imati zraka ili će umrijeti. Zaustaviti disanje znači prekinuti život. Sljedeća je voda. Čovjek može biti bez vode nekoliko dana i preživjeti. Ako je zrak vrlo vlažan, može duže preživjeti bez vode nego u suhoj atmosferi.

Kada dožive brodolom na moru i nemaju pitke vode, ljudi mogu zadovoljiti potrebe tijela uranjanjem tijela u morsku vodu. Sol se filtrira dok se voda apsorbira kroz kožu.

Nitko se ne može previše nadisati svježeg zraka niti previše napiti kvalitetne vode. Ali čovjek se lako može prejesti najbolje hrane i rezultat je uvijek loš.

Nijedna navika u vezi s prehranom nije štetnija za tijelo i ne ubrzava starenje više od soljenja hrane. Svatko tko tvrdi da je tijelu potrebna obična kuhinjska sol trebao bi pokušati piti morsku vodu kad je žedan.

ZATVOR – NACIONALNI POREMEĆAJ

Na to da je navika jedenja štetna ukazuje i činjenica da golema većina ljudi pati od nekog problema povezanog s želucem i crijevima, dok je opstipacija toliko raširena da je zovu nacionalnim

poremećajem. Ne bi smjelo biti tako ako je jedenje prirodno za čovjeka.

Ako hrana nije strana tijelu ne bi trebala smetati takozvanim prehranbenim organima, probavnom traktu i njegovim pomoćnim organima.

Kad bi hrana bila nužna za održavanje tijela onda bi podvrgavanje pacijenata postu bilo opasno i ne bi moglo biti «lijek za sve», kao što se čini da je.

Znamo da se tijelo prilagođava raznim zlostavljanjima i navikava se na razne nove uvjete. Tako se može prilagoditi i hranjenju. Ali čovjek nema pojma da se sve takve prilagodbe mogu javiti samo uz cijenu slabljenja vitalnih funkcija, što mora biti štetno ako potraje duže vrijeme

ili se često ponavlja. To je ono što tijelo trpi zbog jedenja.

Iako dokazi pokazuju da jedenje nije prirodno, tijelo je kao stroj toliko savršeno da može podnositi takvo zlostavljanje i preživjeti jedno stoljeće ili duže, pod uvjetom da količina pojedene hrane nije prevelika.

Ta činjenica vidljiva je iz slučaja Ludovica Cornara, koji je u dobi od 40 godina bio potpuno fizički propao i njegovi liječnici rekli su mu da neće još dugo živjeti. Prevario ih je tako što se okrenuo prirodi i obnovio zdravlje u tolikoj mjeri da je poživio 103 godine.

Cornaro je otkrio da je jednostavna prehrana koja se sastoji od 340 grama krute hrane i 450 ml svježih voćnih sokova za njega bolja od uobičajene. Na njegov 78. rođendan prijatelji su ga nagovorili da poveća svoje obroke. Nevoljko je pristao na povećanje od samo 57 grama iste hrane. Nakon dvanaest dana razbolio se i dobio groznicu i bolove u desnoj strani tijela. Odmah se vratio na svoju količinu od 340 grama, ali je bolovao još 35 dana. To je bila njegova jedina bolest u 63 godine njegove skromne prehrane.

Jedan slučaj dovoljan je da pokaže što je moguće u milijunima drugih slučajeva. Cornaro je na sebi dokazao vrijednost skromne prehrane, suprotno medicinskom savjetu da čovjek mora biti «dobro uhranjen».

Konzumiranje velikih količina hrane kako bi se izgradila «otpornost tijela na bolesti» ima suprotan učinak.

Vidno starenje, starost, stanje onemoćalosti koje se javlja s

godinama, rezultat su prilagođavanja tijela štetnim navikama i nepovoljnim uvjetima okoliša. Nijedan lovac nikada nije pronašao divlju životinju na kojoj su bili vidljivi znaci starosti.

Osigurajte bolje uvjete života, odbacite loše navike, preselite se u sredinu s čistim zrakom, pazite da vam je dom uvijek dobro prozračen, suzdržavajte se od spolnih odnosa i privid «starenja» usporit će se i s vremenom preokrenuti do točke u kojoj je tijelo bilo kada je njegova ravnoteža počela pokazivati znakove poremećenosti. Za to treba vremena, jer se proces «starenja» prvo mora u potpunosti zaustaviti da bi moglo započeti poboljšanje.